

ÁRNY A MÚLTBÓL

CALL of
CTHULHU

Írta: Tantos András

Helyszín: Coalinga, Fresno megye, Kalifornia, Amerikai Egyesült Államok

Időpont: 1928. július 13. (péntek)

Mesélői háttér:

A XX. század elejére a rézbőrű emberfaj, az eltűnőfélben lévő amerikai mindenét elveszítette. Sivár rezervátumokban tengeti életét, ősei földjétől, szabadságától, életmódjától és gazdag hagyományaitól megfosztva. A jövő sötét. 1903 tavaszán Nevada és Kalifornia határa egy már-már elfeledett korszak egyik utolsó véres történésének helyszínévé vált. Thomas "Pajút Tom" Bow, egy idős indián népes, éhező családja fegyvert ragadott; a marhalopásnak gyilkos golyózápór vetett véget, a tragédia pedig az Ash Meadows-i mészárlás néven vonult be a történelembe. Aaron Bow a két túlélő pajút kisgyermek egyike volt, akik végül egy rezervátumba kerültek. Húgát két év múlva ragadta el a tuberkulózis. A már gyermekkorában is félőrült férfi sosem tudott megbocsátani a fehér gyilkosoknak, és meg akarta bosszulni a családtagjait, bármi legyen is az ár. Egy réges-régi legenda nyomába eredt, mely szerint a sivatag homokja alatt egy elveszett törzs él, ami olykor a betolakodókkal háborúzó indiánok segítségére volt. Az ősök közül azonban csak nagyon kevesen tudták, hogyan lehet őket előszólítani üregeikből, mivel legalább akkora veszélyt jelentettek a rézbőrű emberre, mint a sápadtarcúakra. Amerika fiai már Franciaország lövészárkaiban küzdöttek, mikor végre sikerült beszélnie egy olyan sámánnal, aki ismerte a szörnyű homoklakókat előhívó varázslatot. A remeteéletet élő, vénséges vén juma varázsló más tiltott igéket is megtanított neki, amikkel meg tudta félemlíteni a szörnyeket, amik máskülönben felfalták volna. Ezután elkezdte felkutatni a tizenegy fős különítmény még életben lévő tagjait, és kegyetlen halállal büntette őket. Mára már csak egy túlélő maradt: Charles Scoggins, aki időközben a szomszédos államba költözött. Jelenleg a kaliforniai Coalingában él a családjával, a Joshua Tree Dude Ranch nevű üdülőbirtokot üzemeltetik a város déli külterületén, a Firestone Avenue-n. A tébolyult Aaron és iszonyatos, vérre szomjazó, inhumán harcosai viszont már ott lapulnak a városkát körülvevő forró sivatagban.

Nyomozói háttér:

A nyomozók Coalingában, a 2900 fős, olajbányászatból és mezőgazdaságból élő városkában élnek vagy tartózkodnak. A legenda szerint a közelben terítették le Joaquin Murrietát, a hírhedt rablót a törvény képviselőinek golyói - ő ihlette Johnston McCulley ponyváírót, mikor megalkotta Zorro karakterét, kinek kalandjait már filmre is vitték. A sivatagi település legnagyobb munkaadója a

Standard Oil of California. Nappal tombol a hőség, az éjjelek azonban hűvösek. A rendőrfőnök szigorúan betartja és betarttatja a törvényt, ám a szesztilalom ellenére több zugkocsmá, Anheuser-Busch-féle Bevo “majdnem sört” felszolgáló csapszék is működik a városban, hogy a lakosság szomját csillapítsa. Mások otthon állítják elő a napi szeszadagjukat. Egyébként sem egy békés település, sokszor megesett már, hogy a város orvosa arra riadt fel legmélyebb álmából, hogy egy csuromvér férfi dörömböl az ajtaján. De egy keményen dolgozó, vagy leleményes ember jól meg tud itt élni.

Az automobilonak elterjedése jótékonyan hatott az agrárturizmusra; a városiak meg akarták tapasztalni ama letűnt, kőkemény világot, amit eddig csak a westernfilmekből és az olcsó ponyvákban ismertek. Másokat a gazdag flóra és fauna, vagy a régészeti lelőhelyek vonzhatnak ide, netán a gyors meggazdagodás lehetősége. Így születtek a dude ranchek, mint az, amelyiken a kaland játszódik - a dude szó egy újabb kifejezés a piperkőc városi emberre. A vendéglátóknak pedig két éve már saját szervezetük is van: a Dude Ranchers' Association. Ha nem turisták, akkor a Scoggins család barátai, amit érdemes egy-két korábbi játékülés során megalapozni.

Scogginsék birtoka:

Az elszigetelt, de festői Joshua Tree Dude Ranch - egy ódon, tágas, fából épült lakóház, illetve a hozzá tartozó vendégházak, vízhúzó szélkerék, különféle gazdasági épületek, és maga a hatalmas birtok – vérbeli családi vállalkozás, két generáció él és dolgozik egy fedél alatt. Csatornázás nincs, a vendégházakban pedig vaskályhával lehet fűteni. Charles Scoggins a középkorú családfő, nejét Berylnek hívják. Három gyermekük született. A legidősebb, Charles 2 évet élt csupán. Őt Waldo követte, akinek a családja velük lakik a ranchen. Lányuk, Rhoda egy Edgar Henderson nevű borbélyhoz ment feleségül, a város túloldalán élnek. Waldo viselős nejét Josephine-nek hívják, és egy hamarosan kamaszodó lányuk is van: Bess, avagy Elizabeth. Három marhapásztor, Horace Angwin, Joseph Potter és David Cantero segít nekik, kosztért, kvártélyért és pénzért cserébe. Az olajvároskától néhány kilométerre fekvő, ám mégis viszonylag könnyen megközelíthető birtokon tucatnyi ló és több száz corriente marha legelészik, amiken a ranch billogja, a 45 fokban előredőlő, “bukfencező” S-betű látható. Lovagolhatnak, kirándulhatnak, belekóstolhatnak a fásztó mindennapi munkába, célba löhetnek, hallgathatják Scogginsék és a cowboyok anekdotáit; megtekinhetnek egy rögtönzött lovasbemutatót; tehát sok szórakozási lehetőség van, még vadászni is lehet, hisz a környéken még mindig elterjedt az öszvérszarvas. Olykor kapitális trófeákra is szert tehet az ember. A koszt csodálatos, az enivaló elkészültét egy a tornáca kilógatott vasdarab ütögetésével szokás jelezni.

Ha netán kilovagolnak a sivatagba, egy sikeres Észrevétel-próba után egy indián sziklarajzot vesznek észre. Két felnőtt embert ábrázol, akik egy gyermeket ajánlanak fel egy hatalmas kígyónak – **0/1d2 ÉPE**. Egy sikeres Régészettel kideríthető, hogy legalább hatszáz éves. Egy sikeres Antropológia megállapítja róla, hogy jokat indiánok keze munkája. Ha a megtalálónak sikerül megdobnia a Cthulhu-mítoszt is, rájön, hogy az ismeretlen művész egy Yignek, a Kígyók Atyjának bemutatott áldozatot örökített meg. Ha a nyomozó hajlandó elidőzni itt, egy szerencsés Észrevétel-dobással *kehákra*, vagyis kagylópénzekre, illetve obszidián nyílhegyekre bukkanhat.

A legközelebbi, elhanyagolt gazdaság egy Holger Jensen nevű, golyvától szenvedő, hetven és nyolcvan év közötti dán bevándorlóé. Őzvegy, a gyermekei pedig vagy meghaltak már, vagy elköltöztek valamelyik tengerparti nagyvárosba. Scogginsék segítik és etetik.

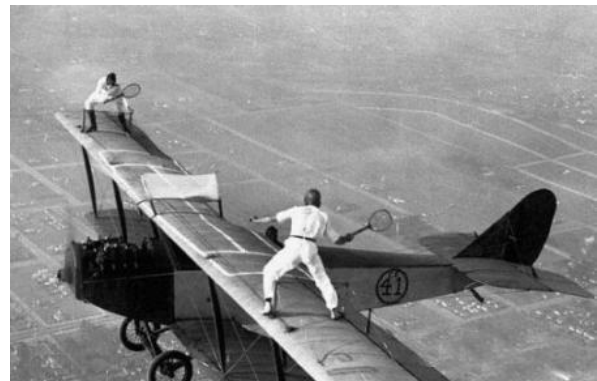
Ha Charlie és Waldo megbízhatónak ítéli a társaságot, alkohollal is megkínálhatják őket. Vagy házi sört töltenek nekik, amit az Anheuser-Busch sörfőzde magas tápértékű malátakivonatából főztek, vagy házi bort, amit a san franciscói VINO SANO vállalat szőlőből préselt téglából állítottak elő. Mindkettő legális, és Coalinga üzleteiben is kapható, bár a hatóságok országszerte morognak miattuk. Ha a rendőrök kérdezősködnek, a feleségeikre és Bess-re mutogatnak, akik kenyérsütéshez használják, illetve nagyon szeretik a szőlőlevet. Eszükbe se jutna megerjeszteni - pedig a címkéken pontos instrukciók sorakoznak arról, hogy mit nem szabad csinálni velük.

Összefoglalva idillinek nevezhető hangulat uralkodik a ranchen. Mindössze Cantero említi meg Waldónak a nyomozók egyikének füle hallatára, hogy órák óta nem látta Rovert, Scogginsék korcsát - a pajútok szeretik a kutyahúst. Van idő megismerni a ranch lakóit, mindenki barátságos. Charlie Scoggins és Horace Angwin a legközvetlenebbek, David Cantero csak akkor fordít nagyobb figyelmet a vendégre, ha egy szép hölgy is van köztük, de akkor megpróbál egyedül maradni vele, és lehengerlő stílusban udvarol. Beryl Scoggins városi pletykákra, vagy - távoli vendégek esetén - a lakhelyükre kíváncsi. A fentebbi lovasbemutatón Waldo és a három marhapásztor fog részt venni, mindannyian nagyon ügyesek.

A repülőbemutató:

A városban általában kevés látnivaló akad, a mai hétvége azonban üdítő kivételnek számít, mert az olajvállalat vezetősége egy repülő cirkuszt hívott a városba, a Coalingai családok legnagyobb örömére. A két fenegyerek, Eugene Saxon és Robert Makepeace már péntek délután körbeperegnek a várost a kétszemélyes, duplafedelű, tűzpirosra festett Curtiss JN-4-es géppel, röpcédulák százait szórva szerteszét. A repülőshow-ra szombaton, 16:00 órakor kerül sor, Moses Youngblood legelőjén; a belépő csupán 1 \$, egy 15 perces repülés pedig 3 \$-t kóstál. A ranch a várostól nyugatra lévő Los Gatos Creek Roadon található. Óvatos becslések szerint a város oroszlánrésze jelen lesz, a rendkívüli látványosságról pedig a *Coalinga Daily Record* is beszámol majd.

Másnap kezdetét veszi a légishow: a két fiatal repülős szemképrázta mutatókat hajt végre, dugóhúzó és zuhanórepülések követik egymást, majd Makepeace sétát tesz a szárnyon. Ezután mindkét pilóta felmászik a szárnyra, hogy teniszzezést imitáljon. Végül Makepeace sikeres ejtőernyős ugrást hajt végre, a társa pedig átrepül

Youngbloodék pajtáján. A halovány német akcentussal beszélő, de texasi születésű Saxon ezt követően sétarepülésre viszi a vállalkozó kedvűeket. Már alkonyodik, amikor utolsó útjára indul egy huszoneves fiatalemberrel. Dél felé veszik az irányt, de nem térnek vissza, az emberek pedig egy idő után aggódni kezdenek. Ha a nyomozók is a kanyon felé indulnak, egy sikeres Észrevétel-próbával egy füstcsíkot pillantanak meg, mely az egyre sötétedő égbolt felé kígyózik. Nemsokára a nézősereg is meglátja, és azonnal kitér a pánik, féltucat autós indul a tűzoltóság értesítésére. A térdre rogyó Makepeace magán kívül van, szemét könnyek futják el. 30-40 percen belül lovasok és gyalogosok tucatjai kutatják az esetleges túlélők nyomát.

Ha a nyomozók a Scoggins-birtokon maradtak, látják az épületek felett elhúzó "Jenny-t" – egy sikeres Ötlettel rájöhetnek, hogy túlságosan is imbolyog -, hamarosan pedig a füstöt is kiszűrik majd. A gép a Parsons Canyon felett zuhant le. Charles Scoggins és Horace Angwin - ők is idehaza maradtak - azonnal lóra kapnak, hátha segíteni tudnak. A Lovagolni tudó játékosok velük tarthatnak, kisvártatva azonban lemaradnak. Emellett 1d3+1 sikeres Lovaglás-próbára lesz szükségük az egyenetlen, sziklás terep miatt, különben nagyot esnek, és le kell vonniuk 1d3 ÉP-t.

A kanyonban:

Először is egy Szerencse-dobásra lesz szükség, hogy elkerüljék a csörgőkígyókat. Hamarosan megtalálják a roncsot és a véres, megpörkölődött ejtőernyőket. Scogginsnak és Angwinnek nyoma sincs. A roncs körül lévő bozót is meggyulladt, és a lángok egyre fenyegetőbbek. Egy sikeres Hallgatózással meghallják a közeledő coalingaiak keltette zajokat. A bozóttűzet minél előbb el kell oltani, különben katasztrófális következményei lesznek. Csak pokróccokkal és földdel próbálkozhatnak, mert egy csepp víz sincs a közelben. Két óra múlva sikerül csak megfékezni a lángokat. A résztvevőknek dobniuk kell a Szerencsájükre, különben 1d3 ÉP-t sebződnek oltás közben. A sokadik csörgőkígyó agyonlövése után Reed Burr, a dühös rendőrfőnök minden polgári személyt visszaküld a városba, azzal a nyomatékos felszólítással, hogy ne kísértsék tovább a sorsukat. Két rendőrével még egyszer át fogja fésülni a baleset helyszínét - sikertelenül.

Ha a többiek érkezése előtt még átkutatják a roncs környékét – más lehetőségük nincs, a több tucatnyi coalingai férfi mindent össze fog taposni -, egy sikeres Észrevétellel dulakodás nyomaira, illetve vérfoltokra lesznek figyelmesek – **0/1 ÉPE**. Ha valaki megdobja az újabb Észrevétel-próbát, akkor a cserjék között különös, hosszú ujjú, éles karmú lábnyomokat is találhat – **0/1d2 ÉPE**. A nyomokat egy sikeres Nyomolvasással lehet követni, és rögtön látszik, hogy a titokzatos teremtmények legalább féltucatnyian voltak, a délre lévő, csontszáraz Kolingo-patak felé haladtak, mielőtt beásták volna magukat a homokba – **1/1d2 ÉPE**. Egy sikeres Természettel rá lehet jönni, hogy a nyomok semmilyen állatéra nem hasonlítanak.

Charles Scoggins nem sokkal 1 óra után botladozik vissza a ranchre, egy Hallgatózással felfigyelhetnek a léptei által keltett zajra. Poros, szakadt és véres, tágra nyílt szemeiben pedig az örület bujkál. Összefüggéstelen szavakat motyog maga elé, indiánokról, véres halálról és sivatagi ördögökről. Beryl – vagy egy vállalkozó kedvű nyomozó - ellátja a sebeit. Csak a Pszichoanalízis segíthet rajta. Ha a próba sikeres, megnyugszik, majd mély álomba zuhan. Ha nem, le kell kötözni, különben fegyvert ragad, és vaktában lövöldözni kezd az éjszakába. Angwinre már hiába várnak. Az ideiglenes téboly másnap reggelre elmúlik, és azt mondja, csak a roncs darabjait látták, ám a lovaik megriadtak a tűztől, és levetették őket. Fél éjszaka őket hajszolták, és ekkor vesztette szem elől Angwint is. A rengeteg jószág egyre hangosabb és türelmetlenebb, Cantero elhagyja a házat, hogy kiengedje őket, de nem tér vissza, és a hívó szóra sem felel. Végül a lovak istállója mögött bukkanhatnak rá, egy vértócsa közepén. Valami összevissza marcangolta a fejét, a karjait és a felsőtestét – **0/1d3+1 ÉPE**. A még meleg holttest körül hosszú, fekete tollak hevernek. Egy sikeres Biológia, vagy Természet-próbát követően megállapítható, hogy az egyre ritkábbá váló kaliforniai kondorkeselyűnek van ilyen tollazata.

Ha Coalingába akarnak menni, megrökönyödve tapasztalják, hogy valakik felhasították az autók gumijait. Egy sikerrel vett Ötlet-próba után rájönnek, hogy nem késsel tették – **0/1 ÉPE**. Ha telefonhívást indítanak a fali Kellogg készülékről, rögtön kiderül, hogy nincs vonal. A szörnyek az éjszaka folyamán kiásták és kidöntötték a pónát. Ha valaki gyalog akar a városba jutni, a közelben

lapuló Bow kíméletlenül lenyilazza. A homoklakók megfélemlített nőtény sámánjának pedig megparancsolhatja, hogy Homokvihart idézzon a ranchre. A nyomozók egy megdobott Ötlettel rájönnek, hogy ez nem természetes időjárás jelenség - **0/1 ÉPE**.

A családfőről egy sikeres Pszichológiával rögtön lerí, hogy komoly sokk érthette a repülőgépszerencsétlenség helyszínén, és az is kideríthető, hogy nem igaz, hogy csak roncsdarabokat látott. Egy sikeres Meggyőzéssel kiszedhetik belőle, hogy Angwinnel rábukkantak a két utas hullájára. Magas, girhes, hosszú karú humanoidok lakmározta belőlük, amiknek mintha csiszolópapírból lett volna a bőruk – **0/1d2 ÉPE**. A lovaik irtózatosan megrémültek, levetették őket, és elvágattak. Horace nem kelt fel, valószínűleg beverhette a fejét valamibe, a rémségek pedig rárontottak. Többre nem emlékszik. Kérleli őket, hogy ne mondják el senkinek se. Mire végez, a vézna rémek körülzárták a házat vagy házakat, és lesben állnak a homok alatt. Ha valaki menekülni próbál, 1d2 homoklakó támadja meg - **0/1d6 ÉPE**.

Charliék hálószobájában egy megsárgult, bekeretezett újságcikk található a falon: az 1903-as *Morning Appeal* cikk. Az íróasztala fiókjában öt levelet lelnek, amiket egy Marvin Usher nevű férfi küldött neki a nevadai Beatty városából. Csak az utolsó számít – **1 ÉPE**, **+1% Cthulhu-mítosz**. A család feje által emlegetett könyvet egy sikeres Könyvtárhasználattal lehet megtalálni. A címe: A Délnyugat Indián Regéi.

A könyv adatai: **Angol, Dr. Ambrose T. Gregory, 1919, 1/1d3 ÉPE, +2% Cthulhu-mítosz, Jelölések: Antropológia, Történelem, Okkult.**

A birtokon található lőfegyverek: 4 db. .45-ös Colt Single Action Army revolver (tulajdonosaik mindig viselik őket), 2 db. .30-30-as Winchester 1894 puska. Töltényből van elég.

A támadás:

Alkonyatkor a baromfiak kétségbeesett ricsajára lesznek figyelmesek, és kiérve látják, hogy hatalmas lyuk tátong a tyúktól oldalán. Akármik is tépték fel, ujjnyi karmaik voltak – **0/1 ÉPE**. Egy Észrevétel-próba után a sikerrel járók látják, amint a kutyaól mellett megbújó tyúkot váratlanul egy inas, karmos kéz rántja le a homok alá – **0/1d3 ÉPE**. Ha ezt megosztják Charles Scogginsszal, szinte beleroskad a kedvenc hintaszékébe, és megkéri őket, hogy csukják be az ajtót, majd suttogva mesélni kezd:

„Annak a szeszakán Marvnak igaza volt... Az a nyamvadt rézbőrű idecsődítette az elveszetteket, amikről az az istenverte indián legendás könyv is ír... Az életemre tör, az Örökkévalóra mondom!”

Hirtelen elakad a szava, barna szemei kimerednek az iszonyattól, hörögve az ablak felé mutat, majd a mellkasát markolászva a padlóra rogy – **0/1 ÉPE**. Egy sikeres Orvoslással stabilizálható az állapota, egyébként hamarosan meg fog halni. Az ablak előtt csak néhány marék homokot találnak. Az asszonyok és Waldo kamaszlánya pánikba esnek. Idővel a bosszúálló pajút is az egyik ablakhoz Lopakodik, és beveti a Mentális sugallat varázsigét, amivel akár öngyilkosságra is készíthet valakit - **0/1d4 ÉPE**. Ezután Felmászik a tetőre, és a kéményhez Lopózik, majd végrehajtja az Örület sípjai varázslatot, hogy minél több embert a tébolyba taszítson - 15 körig fogja fűjni. Egy sikeres Hallgatózás-dobással rájöhetnek, hogy a groteszk melódia a kéményből jön. Bow ezután visszavonul egy időre, a marhapásztorok szállása mellett növe magas Józsué-fák közt Rejtőzik el. Aki örületében kiront valamelyik ajtón, 1d2+1 homoklakóval találja szembe magát, köztük egy harcossal. A padlásról megpróbálhatják meglőni, de a találati esély egyötödére csökken, a fatető pedig 7 pontos páncélként viselkedik. Ha megsebesül, szintén a bozótos felé veszi az irányt.

Éjfél táján minden oldalról támadás éri az épületet, ablakok törnek be, karmok szaggatják az ajtó fáját – **0/1d3 ÉPE**. Két bestia még a tetőre is felmászik, hogy a kéményen, vagy a tetőn keresztül jusson be. Ha a nyomozók sikeresen ellenállnak, Bow tüzes nyilakkal kezdi lőni a házat, a homoklakók pedig megrohamozzák a család otthonát – **1/6 ÉPE**. Ha sikerül megölniük az indián sámánt, a szörnyek elvonulnak. De nem lesz könnyű dolguk, mivel Elrejtőzött, ráadásul három homoklakó harcos őrizi. Akár még gyújtónyilakat is lőhet a tetőre.

Aaron Bow élve elfogásáért 1d8 ÉPE-pont jár, míg megöléséért csak 1d6. Minden megölt homoklakóért 1 ÉPE-pont jár, de csak 6 szereshető így.

Lehetséges folytatás:

Furcsa idegenek érdeklődnek Joe Potter után. A mefisztóképű marhapásztor két évvel ezelőtt egy yithi elme eszközévé vált. Csupán rövid ideig tartott, de a férfi emlékezete kezd visszatérni - polcán féltucat yithi szobrocskája porosodik, melyekről már a coalingai újság is írt -, ezért a Dicső Fajt szolgáló titokzatos kultusz néhány tagja ideutazott, hogy elhallgattassa. Örökre. Ha már halott, elviszik a műveit, és halálosan megfenyegetik a túlélőket, hogy senkinek se beszéljenek a látogatásukról.

NJK-k:

Charles Scoggins:

Charles - vagy ahogy jobban szereti, Charlie - egy ötvenes éveiben járó, borotvált, nap- és szélcserzette arcú férfi, meleg, barna szemekkel. Haja már ritkul, szürke színt öltött. Keménykötésű, nagy pocakú, feneketlen bendőjű alaknak tűnik, bár olykor meg-megáll, és mintha fájdalom suhanna át az arcán. Nagy, fekete, úgynevezett tizgallonos kalapot visel durva anyagú, fehér inggel, fekete mellénnyel és kék farmernadrággal, oldalán revolver lóg. Vendégszerető figura, bár egy sikeres Pszichológia-dobás elárulja, hogy valami aggasztja.

ERŐ: 13

FIZ: 13

MRT: 15

INT: 12

AKR: 11

ÜGY: 12

MGJ: 10 MÚV: 10 ÉPE: 50 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Colt Single Action Army revolver 70%, sebzés 1d10+2
Ököl 56%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Hitelképesség 84%, Könyvvitel 55%, Lasszózás 80%, Lovaglás 75%, Természet 70%,
Ugrás 48%

Waldo Scoggins:

Charles harmincas éveit taposó fia. Tagbaszakadt, bulldogképű, barna hajú és szemű, bajuszos férfi. Ingje kopott vörös, mellénye rojtos szarvasbőr, farmerja kék, nyakában kendő sárgállik. Fején szintén egy tízgallonos, piszkosfehér kalapot látni. Megbízható, öreg Coltja a combját verdesi. Nem olyan barátságos, mint az apja, viszont alapvetően kellemes társaság. Gyakran bütyköli a család fekete Ford TT-modell teherautóját, és naponta gyakorolja a célbalövést, aminek számos palack és konzervdoboz látja kárát. Ifjúkorában megpróbált belépni a seregbe, de megütötte a kiképző őrmesterét, amiért véresre verték, katonai fogházat kapott, majd elbocsátották.

ERŐ: 15 FIZ: 15 MRT: 13 INT: 12 AKR: 11 ÜGY: 13
MGJ: 9 MÚV: 11 ÉPE: 55 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Colt Single Action Army revolver 86%, sebzés 1d10+2
Winchester puska 74%, sebzés 2d6+3
Ököl 52%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Autóvezetés 45%, Elektromos szerelés 41%, Lasszózás 57%, Lovaglás 64%,
Mechanikai szerelés 52%, Természet 50%, Ugrás 61%

David Cantero:

Bajuszos, karcsú, sötét hajú és szemű, jóvágású *criollo* - európai spanyol ősöktől származó - legény kellemes baritonnal. Beszédén érződik, hogy nem az angol az anyanyelve. Zöld peremű szalma sombrero-t hord fekete inggel, díszes övvel és kék farmernadrággal. Nyaka körül Miksát, Mexikó osztrák császárat ábrázoló ezüst pesós bolo nyakkendő ékeskedik. Ő is fel van fegyverkezve. Igazi latin szerető, több babája is van a városban, de ha esély van arra, hogy újabb rovatka kerüljön az ágytámlájára, nem fogja visszafogni magát. Még a vendég sem tabu, bár a munkaadói biztos megharagudnának rá, ha kiderülne.

ERŐ: 14 FIZ: 15 MRT: 12 INT: 11 AKR: 12 ÜGY: 14
MGJ: 16 MŰV: 9 ÉPE: 60 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Colt Single Action Army revolver 42%, sebzés 1d10+2
Ököl 72%, sebzés 1d3+sb
Balta 59%, sebzés 1d6+1+sb

Képzettségek: Angol 57%, Lassózás 71%, Lovaglás 60%, Művészet (Ének) 77%, Művészet (Gitár) 75% Spanyol 60%, Természet 41%, Ugrás 60%

Horace Angwin:

Horace egy hórihorgas, ráncos arcú, kék szemű, negyvenes mormon, akinek a bőre vörös, mint a főtt rák. Haja napszitta szőke és erősen gyérül. Sokat szokott kérkedni a kalandor származásával, anyai nagyapja ugyanis Barbados szigetéről elvándorolt "vöröslábú", vagyis szegény ír cseléd volt, akik előbb Dél-Karolinába hajóztak át, majd az aranyláz idején Kaliforniába költözött. Apai nagyapja egy mormon volt Utah államból, akit szintén a sárga fém szédített el. Mindketten a keleti partról rendelték maguknak asszonyt, újsághirdetéseken keresztül. Horace San Franciscóban született és élt, ahol állítólag van egy félig kínai lánya. Meglepően sokat olvas - Jack Londont, Edgar Allan Poe-t és Herman Melville-t -, az átlagosnál műveltebb ember benyomását kelti. Imádja a kis Bess-t. Ifjúkora óta ópiumfüggő, a helyi gyógyszertár rendszeres vásárlója, laudániumot szokott venni. Waldo, Cantero és Potter tudnak róla, de ráhagyják, és amíg teszi a dolgát, nem szólnak, ha később kábultan fetreng az ágyában.

ERŐ: 14 FIZ: 14 MRT: 16 INT: 12 AKR: 15 ÜGY: 13
MGJ: 10 MŰV: 14 ÉPE: 80 ÉP: 15

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Colt Single Action Army revolver 51%, sebzés 1d10+2
Ököl 58%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Lassózás 60%, Lovaglás 55%, Gyógyszertan 28%, Természet 74%, Ugrás 57%

Joseph Potter:

ERŐ: 15 FIZ: 14 MRT: 12 INT: 11 AKR: 11 ÜGY: 15
MGJ: 8 MŰV: 8 ÉPE: 43 ÉP: 13

Köpcös, bikanyakú, szőrös, haramiaképű, de barátságos harmincas férfi. Barna-fehér kockás, verejtékfoltos inget és sötétbarna nadrágot visel, nyakában kék kendő, fején fehér Stetson virít, mely alól sötétbarna hajtincsek, barna szemek, tömpe orr és foghíjas, dohánytól sárga vigyor kandikálnak ki. Négy hónapja dolgozik a Scoggins családnak, de már most megkedveltette magát a munkatársaival, mert jól főz. Egy ideig küzdött a mexikói forradalomban, Pancho Villa amerikai légiójában, de mikor az 1916-ban megtámadta az Egyesült Államokat, és feldúlta Columbus városát, hazatért. Egy ideje már az jár a fejében, hogy Hollywoodban kaszkadőrként jól kereshetne. Szabadidejében általában a tornácon farigsál egy darab fát. Aki kíváncsi rá, láthatja, hogy egy bizarr, kúptestű, rákollókban végződő karú kreatúrát fog majd ábrázolni - **0/1 ÉPE**. Egy sikeres Cthulhu-mítosz-próbával felismerhető, hogy a Dicső Faj egyik tagját ábrázolja. Ha kérdezik, csak annyit mond, hogy egy lidérces álmában látta.

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Colt Single Action Army revolver 53%, sebzés 1d10+2
Ököl 81%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Cthulhu-mítosz 5%, Lasszó 66%, Lovaglás 70%, Művészet (Fafaragás) 67%, Művészet (Főzés) 57%, Természet 66%

Beryl Scoggins:

A férjénél valamivel fiatalabb, aranyszívű, mosolygós, szemüveges nő. Nagy sasorra van, őszülő, barna haját kontyba fogja, és szerény ruhákat hord: világoskék inget, hosszú, barna szoknyát és fehér kötényt. Muzikális teremtés, állandóan a Victrola XI lemezjátszójukat hallgatja és énekel. Sakkozni is imád, rendre ki szokta hívni a vendégeket.

ERŐ: 10 FIZ: 12 MRT: 11 INT: 12 AKR: 12 ÜGY: 11
MGJ: 10 MŰV: 10 ÉPE: 60 ÉP: 11

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Konyhakés 60%, sebzés 1d6+sb
Húsvágó bárd 55%, sebzés 1d4+1+sb

Képzettségek: Elsősegély 63%, Könyvvitel 79%, Művészet (Ének) 43%, Művészet (Főzés) 92%,
Orvoslás 33%

Josephine Scoggins:

Kerek arcú, mosolygós, göndör, barna hajú, nagy, kék szemű, molett testalkatú nő. A harmincas évei elején járhat. Már a nyolcadik hónapban van, hasán majd szétreped a rózsaszín, fehér virágos ruha. Lobbanékony, de ha kell, uralkodni tud magán. Szabadidejében a virágait és a konyhakertet gondozza, és van egy kedvenc tojótyúkjá, aminek a Molly nevet adta.

ERŐ: 10 FIZ: 10 MRT: 14 INT: 9 AKR: 13 ÜGY: 11
MGJ: 12 MŰV: 11 ÉPE: 65 ÉP: 12

Mozgás: 6 (terhes)

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Konyhakés 50%, sebzés 1d6+sb
Colt Single Action Army revolver 45%, sebzés 1d10+2

Képzettségek: Elsősegély 40%, Könyvvitel 60%, Művészet (Főzés) 73%

Elizabeth “Bess” Scoggins:

Waldo és Josephine tízévesforma, copfos, barna, szeplős, bájos lánya, akinek nemrég hullott ki az egyik metszőfoga, és emiatt kicsit szégyenlős. Kék szemeiben pajkosság csillog. Világoszöld ruhát és

szoknyát visel, és állandóan egy Schoenhut-féle, szépen felöltöztetett, szőke loknis, piros masnis fababa van a keze ügyében, "akinek" Naomi a neve. Nagyon édesszájú, a Juicy Fruit rágó és a Necco vállalat színes cukorkái a kedvencei. Nagyon szereti Horace-t.

ERŐ: 6 FIZ: 11 MRT: 7 INT: 13 AKR: 14 ÜGY: 16
MGJ: 14 MŰV: 5 ÉPE: 70 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: -1d4

Fegyverek: Baba 26%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Észrevétel 40%, Hallgatózás 45%, Kitérés 35%, Lopakodás 58%, Művészet (Rajzolás) 30%, Rejtőzés 61%, Ugrás 29%

Aaron Bow:

Erőtől duzzadó, koszos, nyitott, fehér ingbe és fehér vászonnadrágba öltözött, sztoikus ifjú. Széles járomcsontú, durva vonású képe kegyetlenséget sugároz. Ébenfekete haja vállig ér, izmos, csupasz mellét türkiz nyaklánc verdesi. Állig fel van fegyverkezve.

"Atyáim idejében paradicsom volt e föld. De ti elvettétek. Mindenhol a ti városaitok vannak, kivágjátok erdeinket, beszennyezitek vizeinket, megölitek állatainkat. Vakon pusztítotok, ránk hoztátok a háborút, egész törzsek tűntek el. De én bírom az elveszettek támogatását, és a fehér ember újra megtanul majd félni, a föld pedig vörös lesz a véréből."

ERŐ: 14 FIZ: 16 MRT: 11 INT: 14 AKR: 16 ÜGY: 15
MGJ: 10 MŰV: 7 ÉPE: 0 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Vadászkés 76%, sebzés 1d6+sb

Ököl 60%, sebzés 1d3+sb

Íj 46%, sebzés 1d6 (20 nyílvesző)

Képzettségek: Cthulhu-mítosz 8%, Elsősegély 48%, Észrevétel 89%, Hajítás 56%, Hallgatózás 76%, Kitérés 49%, Lopakodás 69%, Mászás 65%, Nyomolvasás 74%, Okkult 51%, Rejtőzés 72%

Varázslatok: Kapcsolat Homoklakóval, Azathoth félelem-átka, Mentális sugallat, Parancs kondorkeselyűnek, Átoksíp, Az Örület sípjai

11 Homoklakó (0/1d6 ÉPE-pont):

ERŐ: 12 FIZ: 13 MRT: 18 INT: 10 AKR: 10 ÜGY: 13

ÉP: 16

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Karom 30%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Észrevétel 50%, Lopakodás 50%, Rejtőzés 50%

Vért: 3 pontnyi rücskös bőr

6 Homoklakó harcos (0/1d6 ÉPE-pont):

ERŐ: 16 FIZ: 16 MRT: 23 INT: 10 AKR: 10 ÜGY: 16

ÉP: 20

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d6

Fegyverek: Karom 65%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Észrevétel 70%, Lopakodás 70%, Rejtőzés 70%

Vért: 3 pontnyi rücskös bőr

Homoklakó sámán (0/1d6 ÉPE-pont):

ERŐ: 11 FIZ: 13 MRT: 16 INT: 15 AKR: 15 ÜGY: 13
ÉP: 15

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Karom 30%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Észrevétel 50%, Lopakodás 50%, Rejtőzés 50%

Varázslatok: Homokvihar, Kapcsolat Yiggel, Colubra keze

Homokvihar: egy 1d3 óráig tartó homokvihart hoz létre, 1d6 mágiapontért és 1 ÉPE-pontért cserébe. Átmérője a ráfordított mágiapontok számával azonos kilométer.

Vért: 3 pontnyi rücskös bőr

Kaliforniai kondorkeselyű (*Gymnogyps californianus*):

ERŐ: 23 FIZ: 12 MRT: 17 AKR: 10 ÜGY: 18 ÉP: 15

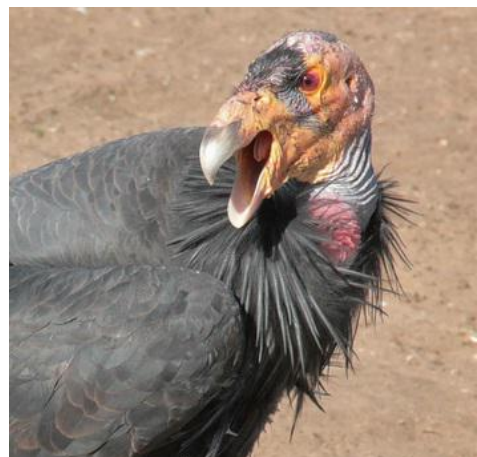
Mozgás: 5/12 repülve

Sebzésbónusz: +1d6

Fegyverek: Csőr 45%, sebzés 1d8

Karom 45%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Észrevétel 90%

Vért: 2 pontos tollazat

Nyugati csörgőkígyó (*Crotalus oreganus*):

ERŐ: 6 FIZ: 7 MRT: 5 AKR: 4 ÜGY: 12 ÉP: 6

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

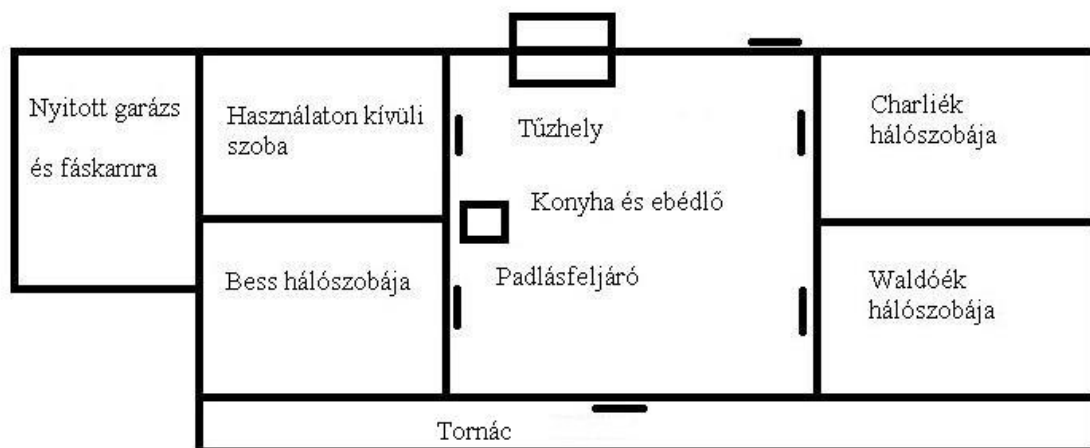
Fegyverek: Harapás 70%, sebzés 1d2+méreg (HAT: 10)

Képzettségek: Lopakodás 80%, Rejtőzés 70%

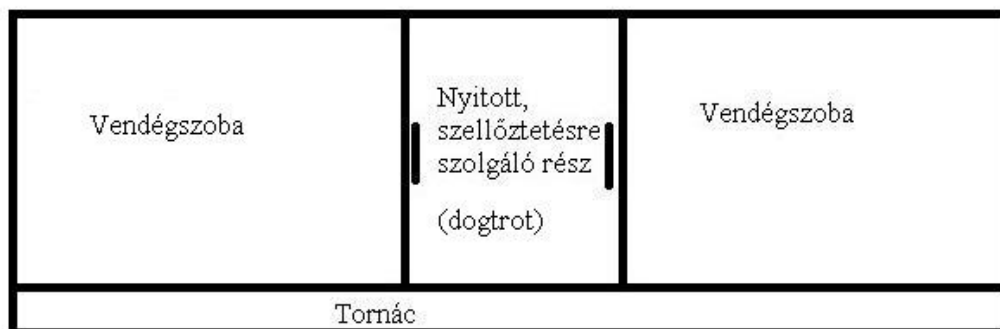
Segédletek:

Alaprajzok:

A Scoggins-ház:

A vendégház (a cowboyok háza ugyanilyen, de ők az egyik helyiséget főzésre és étkezésre használják):

A Morning Appeal (Carson City, Nevada) 1903. május 14-ei cikke:

AZ UTOLSÓ INDIÁN FELKELÉS

Tegnap dél körül Pahrumphan egy olyan döbbenetes esemény történt, amiről azt hittük, már a múlté. Egy pajút indiánokból álló kisebb banda támadta meg Mr. John Elmore ranchét. A család férfitagjai a túlerő ellenére védekezésbe kezdtek, de végül legyűrték őket, és szörnyű, nyomdafestéket nem tűrő módon meggyalázták a holttesteiket. Egyedül a gyerekek menekültek meg, mert épp iskolában voltak. A támadók Elmore-ék teheneit szemelték ki maguknak, mert többet is elhajtottak. A városban kisvártatva tizenegy fős különítmény alakult, hogy Calvin Plowman seriff vezetésével a gyilkos vadak nyomába eredjen. Ash Meadows sivatagi oázisánál érték utol őket. Hosszas tűzharc kezdődött, mely során a gaz martalócok, akiknek asszonyai ugyanúgy fegyvert fogtak az igazságszolgáltatók ellen, mint a férjeik, mind egy szálíg elestek. A tizenkét rézbőrű portyázó a környéken csak Pajút Tomnak nevezett, iszákosságáról hírhedt idős férfi családjához tartozott, a bandát pedig a különítmény tagjainak egybehangzó véleménye szerint maga a családfő vezette. Bestiális tettükért az Úr színe előtt fognak felelni. Csupán két indián kisgyermek maradt életben, akiket visszavittek Pahrumpha. A különítmény tagjai közül ketten veszítették életüket: Hezekiah Richardson és Lucius Wren farmerek. Legyen nekik könnyű a föld, amiért meghallották a kötelesség tisztán csengő hívószavát, és életüket áldozták a vidék békéjéért. A város polgármestere, George S. Borthwick kijelentette, hogy a közösség gondoskodni fog az alávaló támadás ártatlan áldozatainak árváiról.

A cikket két rossz minőségű fénykép egészíti ki. Az egyikben a felfegyverkezett különítmény tagjai láthatók (a balszélen Charles Scogginsszal, akit egy X jelöl), a másikon két riadt csöppség, akiknek egy marcona, bajuszos seriff fogja a kezüket.

Marvin Usher 1927. augusztus 22-én írt levele:

Kedves Charlie,

Asszem a múlt utolért minket barátom. Múltkó meséltem neked hogy az egyik emberem Clancy egy magányos indiánt látott a birtokon kódorogni. No, tegnap este én is találkoztam vele. A verandán pipáztam mikó feltűnt a horizonon. Két hórihorgas fickó volt vele, ám látó távolságon kívül marattak oszt úgy tűnt mintha mezítelenek lennének. Kopot pokrócokba bebugyolált bakindián vót, megállt a fészter mellett és úgy nézet rám mint a véres rongyra. Ráívaltam hogy mit akar mire csupán annyit felelt hogy Ash Meadows. Aszongya nekem bűnhődni fogok mindenér amit ottan elkövettem és az elfeledett törzs elgyün értem és cafatokra tép. Elmondom neked Charlie még a szar is belém fagyott. Igen! Való igaz! Rögvest eszembejutot ami John Wrennel történt akit lovastul téptek széjje a vadállatok tavaly az Ash Meadows közelében. Emlékszö még azokra a kisdedekre Charlie? Sose tuttuk meg mi lett velük. Mire magamhó tértem má megfordút és visszaiszkót a másik kettőhő. Egy szemhúnyásnyit se aluttunk az éccaka hanem puskával a kézben vártuk az Isten verte rézbőrűeket. Az Úrra mondom neked, még most se tudom megmagyarázni mi az amit az ablaküveg mögött láttam! Megmondom neked őszintén, ittam de annyit nem hogy ilyeneket lássak. Az a rémlátomásszerű arc! Azok az apro gonosz szemek amik sárgák mint a kén! Az a pokoli vicsor és azok a hüvelyk hosszú agyarak! Belelűttem az ablakomba de nem találtam el semmit se. Nem ijedek meg a saját árnyékomtul de még most is reszketek mint a kocsonya. Nem híttam a törvényt mert még kötözni való bolondnak tartanának. De ha az a vadember mégeccer feltünik megnézheti magát! Le fogom puffantani mint a veszett kutyát szokás!

Barátod,

Marv

Dr. Ambrose T. Gregory: A Délnyugat Indián Regéi

Az elveszett törzs

A Délnyugat forró, kopár vidékének őslakos törzsei között makacsul tartja magát az elveszett törzs legendája.¹ Elmondásuk szerint eme törzs minden más indián népséget megelőzve élt itt, tehát jóval ősbibb, mint az anaszázik és a mogollonok. A különböző dél-kaliforniai, arizonai és új-mexikói törzsek főnökeivel, orvosságos embereivel és véneivel való társalgásaim során megtudtam, hogy az elveszettek olyan félelmetesek és rútak, hogy csak éjszaka merészkednek elő a sivatag homokja alól. A sötétség egy cseppet sem zavarja őket, mivel szemük olyan jó, mint a baglyoké. Másfajta varázslatos képességeknek is birtokában vannak: a homok engedelmessé válik a puszták akaratauknak, mondhatni, eggyé váltak vele. Képesek úgy elrejtőzni alatta, hogy a legszemfülesebb ember, de még a nála sokkal jobb érzékekkel bíró állat sem veszi őket észre, sőt, úszó mozdulatokat téve még haladni is képesek benne. Ábrázolásaik megtalálhatóak a délnyugati indiánok sziklarajzain, néhány ilyen petroglifát magam is megtekinthettem.

Az aggastyánok váltig állítják, hogy ezek a mondabeli teremtmények az indián háborúk idején olykor a hadiösvényen járó törzsek segítségére voltak. A régi orvosságos emberek közül azonban csak nagyon kevesen tudták, hogyan lehetséges előszólítani őket üregeikből, és még ennél is kevesebben vetemedtek erre a vakmerőségre, mivel az elveszettek legalább akkora veszélyt jelentettek az indiánokra, mint a spanyol és a kékmundéros katonák. Leírhatatlanul vadak és vérengzőek, a legkedvesebb csemegéjük pedig nem más, mint az emberhús. De kannibalizmusra is hajlamosak, ha a klánjaik között vérré menő összetűzések alakulnak ki. Több, mára már eltűnt törzs sziklafalvakat épített, hogy megóvja magát tőlük. Mások kőből faragott, csillag alakú fétiseket szórtak szét településeik körül, hogy távol tartsák őket. Egy galambösz csirikava apacs férfi azt mesélte nekem, hogy törzsének hírheft amazonja, a vad Lozen is ismerte az elveszetteket előcsaló varázsdalt, egy másik varázspraktikával pedig képes volt megvédeni harcosait azok vérszomjától.

Törzsük kisebb-nagyobb klánokra oszlik, melyeknek főnökeik és orvosságos embereik vannak, az utóbbiak esetében mindkét nemből, mint ahogy az az indián törzseknél is szokás. Ősi, ártó hatalmú szellemeket tisztelnek, melyek a föld mélyén lakoznak, imádkoznak hozzájuk és áldoznak nekik. Szerszámokat, fegyvereket nem használnak, még a tüzet sem ismerik. Ruhát sem tűrnek meg magukon. Lesből vadásznak, a kiszemelt prédát megragadják, majd vademberek módjára, foggal és körömmel marcangolják széjjel. Vadászaik még a nagytestű növényevőket – vastagsszarvú vadjuhokat, lovakat, szarvasokat, szarvasmarhákat – is megtámadják, ha elegen vannak.

Az indiánok szerint ma már csak kivételes esetben találkozhat velük az ember. Létszámuk erősen megcsappant, remeték lettek, akik az emberi életre jószerivel alkalmatlan területekre húzódtak vissza.

¹ Tucsonban volt szerencsém elbeszélgetni Mrs. Amelia Smalley-val, a Hi Jolly, avagy Hadji Ali nevű legendás arab lányával, aki a rövidéletű, ambiciózus Tevés Hadtest hajcsáraként már a polgárháború előtt is a hadseregünk szolgálatában állt. Tőle tudom, hogy az elveszettekhez hasonló alakok a beduinok mondáiban is felbukkannak, akik a sivatag fiainak nevezik őket.